

LUẬT MA HA TĂNG KỲ

QUYẾN 18

Phần 1: GIỚI PHÁP CỦA TỲ KHEO

Đoạn 5: NÓI VỀ 92 PHÁP ĐƠN ĐỀ (Tiếp Theo)

45-GIỚI BAO CHE NGƯỜI CÓ LỖI

Khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Bấy giờ, Tỳ-kheo A-lợi-trà không bỏ ác kiến, bị chúng Tăng làm yết-ma cử tội xong, thầy bèn đến chỗ Tôn giả Nan-đà, Uu-ba-nan-đà. Hai vị này thấy thầy, liền tán thán: “Lành thay! (Tôn giả) đến đây”, rồi đứng dậy đón tiếp, đưa cho ghế ngồi và nước rửa chân, lại đưa dầu thoa chân, nước uống phi thời, chỉ cho căn phòng, giường nệm, dụng cụ để nằm, và cùng hưởng chung thức ăn chánh pháp và thức ăn vật chất.

Thế rồi, Tỳ-kheo A-lợi-trà đi đến trước cổng Tinh xá Kỳ-hoàn, nói với các Tỳ-kheo: “Này các Trưởng lão, các ông tưởng làm yết-ma cử tội Tỳ-kheo A-lợi-trà này rồi thì tôi không có chỗ ở sao? Tôi vẫn được các Tỳ-kheo phạm hạnh cho cùng ở chung, giao cho phòng xá, giường, nệm, ngựa cù, lại được hưởng chung thức ăn chánh pháp và thức ăn vật chất. Các ông càng sớm cử tội thì tôi càng sớm được chỗ ở tốt như vậy đó”.

Các Tỳ-kheo nghe nói thế, cảm thấy hổ thẹn không vui, liền đem sự việc ấy đến bạch lên Thế Tôn. Phật bèn bảo gọi Nan-đà v.v... đến.

Khi đến rồi, Phật liền hỏi Nan-đà: “Các ông có việc đó thật như vậy không?”.

Đáp: “Có thật như vậy, bạch Thế Tôn”.

- Đó là việc xấu. Vì sao ông đã biết chúng Tăng làm yết-ma cử tội rồi mà còn ăn chung thức ăn chánh pháp và thức ăn vật chất (với người ấy)? Đó là điều phi pháp, phi luật, trái lời Ta dạy; không thể dùng việc đó để nuôi lớn pháp thiện.

Thế rồi, Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo đang sống tại thành

Xá-vê phải tập họp lại tất cả, vì mươi lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

Nếu Tỳ-kheo biết Tỳ-kheo khác có ác kiến không bỏ, Tăng đã làm yết-ma cùi tội, chưa làm như pháp, mà cùng (368a) ăn chung, cùng ở chung một nhà, thì phạm Ba-dạ-đề.

Giải Thích:

Tỳ-kheo: Như trên đã nói.

Biết: Hoặc tự biết, hoặc nghe từ người khác (mà biết).

Ác kiến: Như A-lợi-trá hủy báng khế kinh.

Chưa làm như pháp: Tăng chưa giải tỏa pháp yết-ma cùi tội.

Cùng ăn: Cùng hưởng thức ăn chánh pháp và thức ăn vật chất.

Cùng ở: Cùng ở trong cùng một cương giới.

Cùng một nhà: Cùng ở trong một nhà có cùng một vách tường, cùng một mái.

Ba-dạ-đề: Như trên đã nói.

Nếu có một Tỳ-kheo bị Hòa thượng, A-xà-lê quở trách thì Tỳ-kheo khác không được quyến rũ, nói: “Ta cho ngươi y bát, thuốc trị bệnh, giường nệm ngoại cụ, ngươi nên ở gần bên ta học kinh đọc kinh...”. Nếu quán sát thấy tình huống của Tỳ-kheo ấy chắc chắn sẽ xả giới hoàn tục, thì nên dỗ dành và dạy bảo như sau: “Ông phải biết, ân đức của Hòa thượng, A-xà-lê rất thâm trọng khó mà báo đáp. Ông nên trở về sống thân cận với (các ngài)”, nói như thế thì không có tội.

Nếu người bị cùi tội mà tưởng là không bị cùi tội, cùng ở cùng ăn với họ, thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Người không bị cùi tội mà tưởng là bị cùi tội cùng ở cùng ăn chung với họ thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Người bị cùi tội tưởng là họ bị cùi tội (mà cùng ở cùng ăn với họ) thì phạm tội Ba-dạ-đề.

Người không bị cùi tội tưởng là không bị cùi tội (cùng ở cùng ăn với họ) thì không có tội.

Thế nên nói (như trên).